

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Statsretskontoret
Sagsnr.: 2006-792-0237
Dok.: MOA40225

Endelig besvarelse af spørgsmål nr. af 329 af 18. april 2006 fra Folketingets Retsudvalg (REU alm. del).

Spørgsmål:

”Ministerens kommentar udbedes til artiklen fra Ingeniøren: Hadesider på nettet hænger ingeniører ud.

Ministeren bedes herunder indhente en udtalelse fra Datatilsynet om den omhandlede problemstilling og tilsende denne til udvalget.

Hvad er retsstillingen på dette område, og hvilke muligheder har personer som bliver ”hængt” ud som beskrevet, for at tage retslige skridt, og hvad må udfaldet af sådanne i givet fald antages at blive.”

Svar:

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet indhentet vedlagte udtalelse fra Datatilsynet. Datatilsynet har i den anledning oplyst bl.a. følgende:

”1. Datatilsynet har den 3. maj 2006 modtaget en klage fra en ansat i Arbejdstilsynet over, at der på en privat hjemmeside behandles oplysninger om vedkommende.

Datatilsynet har i den forbindelse indledt en klagesagsbehandling.

Tilsynet kan ikke på nuværende tidspunkt udtale sig om udfaldet af den konkrete klagesag.

2. Om problemstillingen mere generelt kan Datatilsynet oplyse, at tilsynet i 2003 behandlede en sag, hvor en kommune havde klaget over, at der på en hjemmeside var offentliggjort en række oplysninger, herunder karikaturlignende billeder, om én af kommunens ansatte, der i kraft af sin stilling havde deltaget i sagsbehandlingen af en omdiskuteret sag. Selve sagen var på hjemmesiden blevet opkaldt efter den ansatte.

Redaktøren for hjemmesiden oplyste, at hjemmesiden er en webbaseret nyhedsavis med tilhørende alment og åbent debatforum med debatindlæg indsendt af borgere. Alle indlæg er forsynet med en påtegning om, at synspunkter og udtryk i indlægget står for forfatterens egen regning, og om, at indlæg automatisk og uzensureret optages på debatsiden. Med hensyn til de billedlige gengivelser af den ansatte var der ikke tale om fotografier, men om rent grafisk fremstillede illustrationer, dels fremstillet af anerkendte kunstnere som led i deres kunstneriske virksomhed, dels fremstillet på Internet Avisernes tegnestue. Der var ingen animationer.

Efter at sagen havde været behandlet i Datarådet, udtalte Datatilsynet, at de oplysninger, som klagen vedrørte, efter tilsynets opfattelse måtte anses for personoplysninger omfattet af persondataloven. Der var tale om oplysninger om navngivne personer, som blev offentliggjort på internettet ved hjælp af elektronisk databehandling.

Hjemmesiden var ikke undtaget fra persondataloven på grund af de særlige regler for bl.a. massemediers informationsdatabaser.

De oplysninger, der var klagens genstand, måtte efter Datatilsynets opfattelse betragtes som almindelige ikke-følsomme oplysninger omfattet af persondatalovens § 6, og offentliggørelsen skulle vurderes efter § 6, stk. 1.

Datatilsynet fandt, at de regler, der kunne komme på tale i forbindelse med den skete offentliggørelse, var § 6, stk. 1, nr. 1, og § 6, stk. 1, nr. 7. Den ansatte havde efter det oplyste ikke givet sit samtykke til offentliggørelsen. Datatilsynet vurderede derfor behandlingen efter interesseafvejningsreglen i persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7.

Efter persondatalovens § 2, stk. 2, finder loven ikke anvendelse, hvis det vil være i strid med informations- og ytringsfriheden, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10.

Ved vurderingen af, om personoplysninger må offentliggøres f.eks. på internettet, skal hensynet til informations- og ytringsfriheden således medtages i interesseafvejningen for at sikre, at persondatalovens regler ikke unødigt medfører indskrænkninger i disse frihedsrettigheder.

Der skal efter tilsynets opfattelse foretages en konkret afvejning af på den ene side hensynet til beskyttelsen af privatlivet og på den anden side hensynet til informations- og ytringsfriheden med henblik på at sikre, at persondatalovens regler ikke unødigt medfører indskrænkninger i disse frihedsrettigheder.

For så vidt angik offentliggørelsen af den ansattes navn, at sagen blev opkaldt efter den ansatte og kommentarerne om den ansattes person og deltagelse i sagsbehandlingen, fandt Datatilsynet ikke at kunne fastslå, at hensynet til den ansatte oversteg hjemmesidens adgang til og berettigede interesse i at kunne omtale den omhandlede sag og herunder også den ansattes person på hjemmesiden.

Datatilsynet lagde herved navnlig vægt på, at den pågældende hjemmeside i udpræget grad havde karakter af meningstilkendegivelser og subjektive vurderinger af den omhandlede sag, herunder bl.a. af den ansattes rolle i sagen, og at dette måtte stå læsere af hjemmesiden klart.

Datatilsynet fandt således, at hensynet til ytringsfriheden, som med betydelig vægt var indgået i tilsynets vurdering af den konkrete sag, måtte føre til, at der ikke i medfør af persondataloven var grundlag for at gribe ind over for omtalen af den ansatte i kommunen på den pågældende hjemmeside.

Datatilsynet fandt, at tilsvarende forhold gjorde sig gældende for så vidt angik de billedlige gengivelser af den ansatte. Tilsynet lagde herved vægt på, at billederne i denne sammenhæng var en del af de meningstilkendegivende ytringer på hjemmesiden, og at de måtte opfattes som en form for karikaturtegninger. Under de foreliggende omstændigheder og henset til, at hensynet til ytringsfriheden også på dette punkt var indgået i tilsynets vurdering, fandtes der ikke at være tilstrækkeligt grundlag for i medfør af persondataloven at gribe ind over for de billedlige gengivelser af den ansatte på hjemmesiden.

Datatilsynet bemærkede afslutningsvist, at tilsynet ikke herved havde taget stilling til, om offentliggørelsen af den ansattes navn og kommentarerne om den ansatte var i strid med anden lovgivning, herunder bestemmelser i medieansvarsloven og i straffelovens kapitel 27 om freds- og æreskrænkelser.

Sagen er omtalt i Datatilsynets årsberetning 2003, side 82, der er tilgængelig på www.datatilsynet.dk under publikationer.

3. Datatilsynet kan endvidere oplyse, at tilsynet i 2004 behandlede en sag, hvor en person bl.a. klagede over, at der på en hjemmeside var offentliggjort oplysninger, herunder *følsomme* oplysninger, om klager. Det fremgik bl.a. af hjemmesiden, at klageren var blevet politianmeldt for falsk forklaring for retten, og at politiet havde meddelt, at de fandt anmeldelsen tilstrækkeligt begrundet til, at de gik ind i sagen.

Datatilsynet henviste som i den ovenfor nævnte sag til persondatalovens § 2, stk. 2, hvorefter loven ikke finder anvendelse, hvis det vil være i strid med informations- og ytringsfriheden, jf. Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 10.

De oplysninger, der var klagens genstand, måtte efter Datatilsynets opfattelse betragtes som henholdsvis almindelige ikke-følsomme oplysninger omfattet af persondatalovens § 6, og oplysninger om strafbare forhold omfattet af lovens § 8. Offentliggørelsen skulle således vurderes efter lovens § 6, stk. 1, og § 8, stk. 5.

Datatilsynet vurderede, at de regler, der kan komme på tale i forbindelse med den skete offentliggørelse, er samtykke efter § 6, stk. 1, nr. 1, interesseafvejning efter § 6, stk. 1, nr. 7, og samtykke eller interesseafvejning efter § 8, stk. 5.

Da klager efter det oplyste ikke havde givet samtykke til offentliggørelsen, vurderede Datatilsynet behandlingen efter interesseafvejningsreglerne i persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7, og § 8, stk. 5, 2. pkt.

Datatilsynet konstaterede, at der havde verseret og stadig verserede en række retssager og stridigheder parterne imellem. Tilsynet konstaterede endvidere, at der var tale om to parter, der offentliggjorde oplysninger om hinanden.

For så vidt angik offentliggørelse af de almindelige (ikke-følsomme) oplysninger om klager i forbindelse med omtalen på den pågældende hjemmeside, fandt Datatilsynet ikke at kunne fastslå, at hensynet til klager oversteg hjemmesidens adgang til og berettigede interesse i at kunne omtale den omhandlede sag, herunder omtale klager, på hjemmesiden.

Tilsynet lagde herved navnlig vægt på, at oplysningerne om klager på hjemmesiden havde karakter af meningstilkendegivelser og subjektive vurderinger af den omhandlede sag, og at dette måtte stå læsere af hjemmesiden klart.

Datatilsynet fandt således, at hensynet til ytringsfriheden, som med betydelig vægt var indgået i tilsynets vurdering af den konkrete sag, måtte føre til, at der ikke i medfør af persondataloven var grundlag for at gribe ind over for omtalen af klager på hjemmesiden, for så vidt angik disse oplysninger.

For så vidt angik oplysningen om, at klager var politianmeldt for falsk forklaring for retten, og at politiet skulle være gået ind i sagen, var det Datatilsynets opfattelse, at videregivelsen ikke kunne antages at ske til varetagelse af offentlige eller private interesser, der klart oversteg hensynet til de interesser, der begrunder hemmeligholdelse, jf. persondatalovens § 8, stk. 5, 2. pkt.

Datatilsynet lagde herved vægt på, at der var tale om offentliggørelse på internettet, hvilket er en meget indgribende behandling. Herudover lagde Datatilsynet vægt på, at såvel persondatalovens § 8, stk. 4, som § 8, stk. 5, der bygger på regler i den tidligere gældende lov om private registre, må antages at opstille meget snævre rammer for, hvornår der kan ske registrering og videregivelse af følsomme personoplysninger.

I medfør af persondatalovens § 59, stk. 1, påbød Datatilsynet herefter den pågældende hjemmeside at ophøre med videregivelsen af denne oplysning.

4. Datatilsynet kan afslutningsvis henvise til, at persondatalovens afsnit III (kapitel 8-10) indeholder regler om registreredes rettigheder.

Den registrerede har således bl.a. ret til at gøre indsigelse mod behandlingen af oplysninger over for den, som er ansvarlig herfor, jf. lovens § 35, og ret til at anmode om berigtigelse, sletning eller blokering af oplysninger, der er urigtige mv., over for den, som er ansvarlig for behandlingen, jf. lovens § 37, stk. 1.”

Som det fremgår af Datatilsynets udtalelse, giver persondataloven ved offentliggørelse af personoplysninger på en hjemmeside på Internettet bl.a. den person, som oplysningerne handler om (den registrerede), ret til at gøre indsigelse mod offentliggørelsen ved at rette henvendelse til den, som er ansvarlig herfor. Persondataloven giver endvidere den registrerede ret til at anmode

den, som er ansvarlig for offentliggørelsen af personoplysningerne, om at berigtige, slette eller blokere oplysninger, der er urigtige mv.

Som det endvidere fremgår, giver persondataloven også den registrerede ret til at klage til Datatilsynet over, at der på en hjemmeside offentliggøres personoplysninger om vedkommende.

Ved behandlingen af en klage over offentliggørelse af personoplysninger på en hjemmeside foretager Datatilsynet en afvejning af på den ene side hensynet til beskyttelsen af privatlivet og på den anden side hensynet til informations- og ytringsfriheden med henblik på at sikre, at persondatalovens regler ikke unødigt medfører indskrænkninger i disse friheder.

På baggrund af denne afvejning kan tilsynet i medfør af persondatalovens § 59, stk. 1, påbyde indehaveren af den pågældende hjemmeside at ophøre med offentliggørelsen af personoplysninger.

Justitsministeriet kan herudover bl.a. oplyse, at det følger af bestemmelsen i straffelovens § 267, at den, som krænker en andens ære ved fornærmelige ord eller handlinger eller ved at fremsætte eller udbrede sigtelser for et forhold, der er egnet til at nedsætte den fornærmede i medborgeres agtelse, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder.

Justitsministeriet kan i den forbindelse oplyse, at den nævnte bestemmelse også kan finde anvendelse i de tilfælde, hvor en eventuel ærekrænkelse sker på Internettet.